

JAILHOUSE ROCK

Een monumentaal voormalig gevangeniscomplex in Rotterdam bleek ideaal voor een nieuwe bestemming. Chantal van Aken, Maarten de Jong en zoon Age wonen zodoende in een besloten hofje, in de luwte van de stad.

FOTOGRAFIE KAATJE VERSCHOREN
TEKST JACK MEIJERS

Blikvanger in de woonkamer op de tweede verdieping is de open wandkast van Cattelan Italia, met ruimte voor boeken, grafiek én de House Bird van Eames (Vitra). Wandlamp 265 van Paolo Rizzatto voor Flos. Bank Byen van Design on Stock. Poef via Marktplaats. Salontafels Kabi van Treku. Schaal van Iittala. Vloerkleed van Karpi. Kussens ontworpen door Nanne Schuiveling met stof van Zimmer & Rohde.

Stalen balken en ruw hout onderstrepen het robuuste, industriële karakter van de ruimte. Wandlamp 265 van Paolo Rizzatto voor Flos. Bank Byen van Design on Stock. Salontafel Kabi van Treku. Schaal van Iittala. Plantenbakken Pho van House Doctor. Plafondlamp van Zangra.

LINKS De traliepartij aan de buitenkant van de nieuwe kiep-kantelramen herinnert aan de oude bestemming van het pand: celblokken van de vroegere vrouwen vleugel. De wandbank is een ontwerp van Nanne Schuiveling. Wandlamp Bestlite van Gubi. Gietvloer Urban Velvet van DRT Gietvloeren. Wandkast Airport van Cattelan Italia.

Voor de eethoek op de begane grond ontwierp Nanne Schuiveling een lange, met ribfluweel beklede wandbank, passend bij de oranje wandbekleding van Arte. Stoel Freischwinger S33 is een klassiek ontwerp van Mart Stam voor Thonet. Hanglampen Bolio van Viso. Vazen van Hay. Kopje Lotus van Bredemeijer.

Het geliefde vintage dressoir diende als inspiratie voor de kleur van de woonkeuken

De warme houttonen van het vintage Schotse dressoir van Beithcraft en grafisch behang van Arte vormen een tegenwicht voor de ruw-industriële basis. Hanglamp Multi-Lite van Gubi. Speakers Evolution van Visonik. **LINKS** Een retromix van sixties- en seventies-elementen, opvallende hanglampen Bolio van Viso en gedurfd behang (Arte) kleuren de eetkamer. Zowel de tafel als de lange bank zijn ontworpen door Nanne Schuiveling.

In 2013 sloot het oude huis van bewaring uit 1872 zijn deuren. De Rijksgebouwendienst verkocht Nederlands enige stervormige gevangenis voor 4,5 miljoen euro aan een ontwikkelaar. Het gevangeniscomplex kreeg een nieuwe bestemming, met koophuizen, woon-werkeenheden, kantoorruimtes en horeca. Een aantal delen van het complex maakte plaats voor een publieke binnentuin. In 'De Tuin van Noord' wordt zodoende een oud stuk Rotterdam opnieuw uitgevonden. Chantal van Aken en Maarten de Jonge kenden het project. Ze schreven zich in voor een van de 'bajeswoningen', gepland in de voormalige vrouwen-vleugel. Chantal: 'We woonden op dat moment in Utrecht, comfortabel en in de binnenstad. Dat huis was af toen we erin trokken. Misschien groeide juist daarom wel de behoefte aan een nieuwe plek die je van begin tot eind naar je eigen hand zet.' Aangezien ze allebei in Den Haag werken oriënteerden ze zich op de regio Zuid-Holland. Chantal: 'Ik wilde op zoek naar een oud huis, terwijl Maarten meer in nieuwbouw was geïnteresseerd. Dit oude gevangeniscomplex in Rotterdam leek een ideaal compromis, het beste van twee werelden: de mix van het karakteristieke monumentale complex met de mogelijkheid om de binnenkant zelf aan te pakken.' Het gros van de geïnteresseerden belandde op een wachtlijst. Chantal: 'Wij hadden geluk in de laatste fase van het project. Op de vrouwen-vleugel liep het niet echt storm. Bij de bezichtiging was wel wat verbeeldingskracht nodig om je de transformatie van celblokken tot woonhuis voor te stellen. Gelukkig hadden we die.' De artist's impression van hoe het zou worden en het vooruitzicht van een binnentuin en hofje met reusachtige magnoliaboom gaven het laatste zetje. 'Zo'n hofje biedt geborgenheid. Je woont in de stad, maar ook in de luwte.'

DOORGEZAAGDE TRALIES

Najaar 2019 kochten ze het huis. Chantal: 'In de laatste fase van het project bleken de woningen relatief snel, binnen één tot anderhalf jaar, opleverbaar.' Tijdens de verbouwing woonden ze een jaar lang op de Wilhelminapier, in de door Rem Koolhaas en OMA ontwikkelde kolossale woontoren De Rotterdam. 'Op de 38ste verdieping, tegenover de Erasmusbrug. Geen slechte start om de stad te leren kennen.' Aan de buitenkant van enkele raampartijen herinneren doorgezaagde traliefragmenten aan de dagen van de vrouwegevangenis. Chantal: 'Het verleden is niet weggepoetst, maar juist inspiratie voor de verbouwing geweest. Denk aan de robuuste, zwarte deur bij de entree.' Na de realisatie van het exterieur en de ruwbouw met

houten trap, collectief isolatieprogramma en energievoorzieningen (stads- en vloerverwarming) was de binnenkant een vrije invuloefening. Ook interieurarchitect Nanne Schuiveling vond aanknopingspunten bij het verleden van het gebouw: 'Dit pand leent zich voor een industriële knipoog, je legt hier niet zo snel visgraatparket. En zo'n massieve stalen balk dwars door de ruimte hou je natuurlijk graag in het zicht.' Chantal: 'We wilden geen half werk en steunden graag op het inzicht van een vakvrouw. Natuurlijk hadden wij ook

ideeën, maar een professional ziet mogelijkheden waar je zelf niet opkomt. We houden van koken en leven veel in de keuken, de plek waar alles om draait. Hij ligt niet voor niets op de begane grond, waar we gasten meteen kunnen ontvangen. Het keukenontwerp van Nanne is maatwerk. Ze baseerde de kleur van het hout op ons vintage dressoir in de woonkamer.' Nanne: 'De basis mag gerust een tikje ruig zijn. Maar de houten accenten en gedurfd grafische wandbekleding staan garant voor warmte, kleur en zwier. Als je niet bang bent van wat kleur, dan voorkom je de voorspelbaarheid van steriel behang.' De witte tegels in de keuken zijn niet standaard, maar retro: het originele ontwerp

van de gerenommeerde ontwerper Kho Liang Ie is opnieuw in productie. De koelkast – vaak een stoorzender in de keuken – is subtiel achter hout verstopt.

SLAPEN IN HET CELBLOK

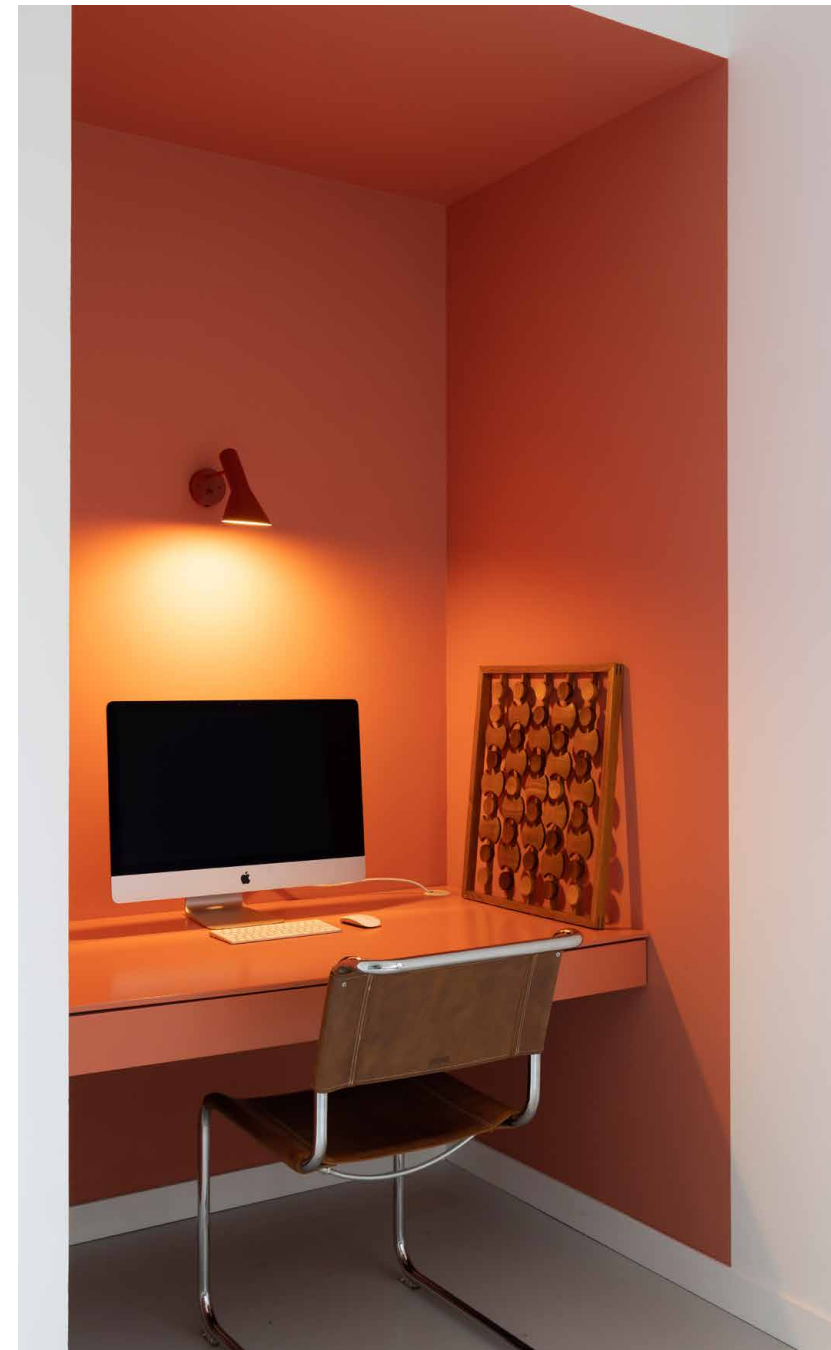
Van de vier woonlagen waren de tweede en derde verdieping oorspronkelijk als celblok in gebruik. Chantal: 'De zolderverdieping fungeerde als ontspanningsruimte.' Een radicale ingreep betrof de verbreding van een doorgang op de tweede verdieping. Nanne: 'Zo vangt de open woonkamer extra daglicht.' Het interieur is een mix van vintage elementen (het Engelse dressoir), design-klassiekers (de Chromatica-wandlamp van Paolo Rizzatto) en onalledaags behang. Chantal: 'De basis is nuchter en industrieel, maar er gebeurt wel wat. De interventies van Nanne leggen het verband tussen de verdiepingen. Neem je vanaf de begane grond de trap naar de woonkamer op de tweede verdieping, via de slaapkamer van onze zoon Age op derde verdieping, naar de ouderslaapkamer op de vierde verdieping? Dan voel je dat het allemaal anders is, maar ook bij elkaar hoort. Als je de loopknoop eenmaal hebt doorgehakt, dan kun je alleen maar hopen dat het wordt wat je in je hoofd hebt bedacht. En dat geldt niet alleen voor het interieur. Laatst sprak een man me buiten aan: 'Dit lijkt warempel een dorp binnen de stad.' En ja: dat is de spijker op z'n kop.'

schuiveling.nl

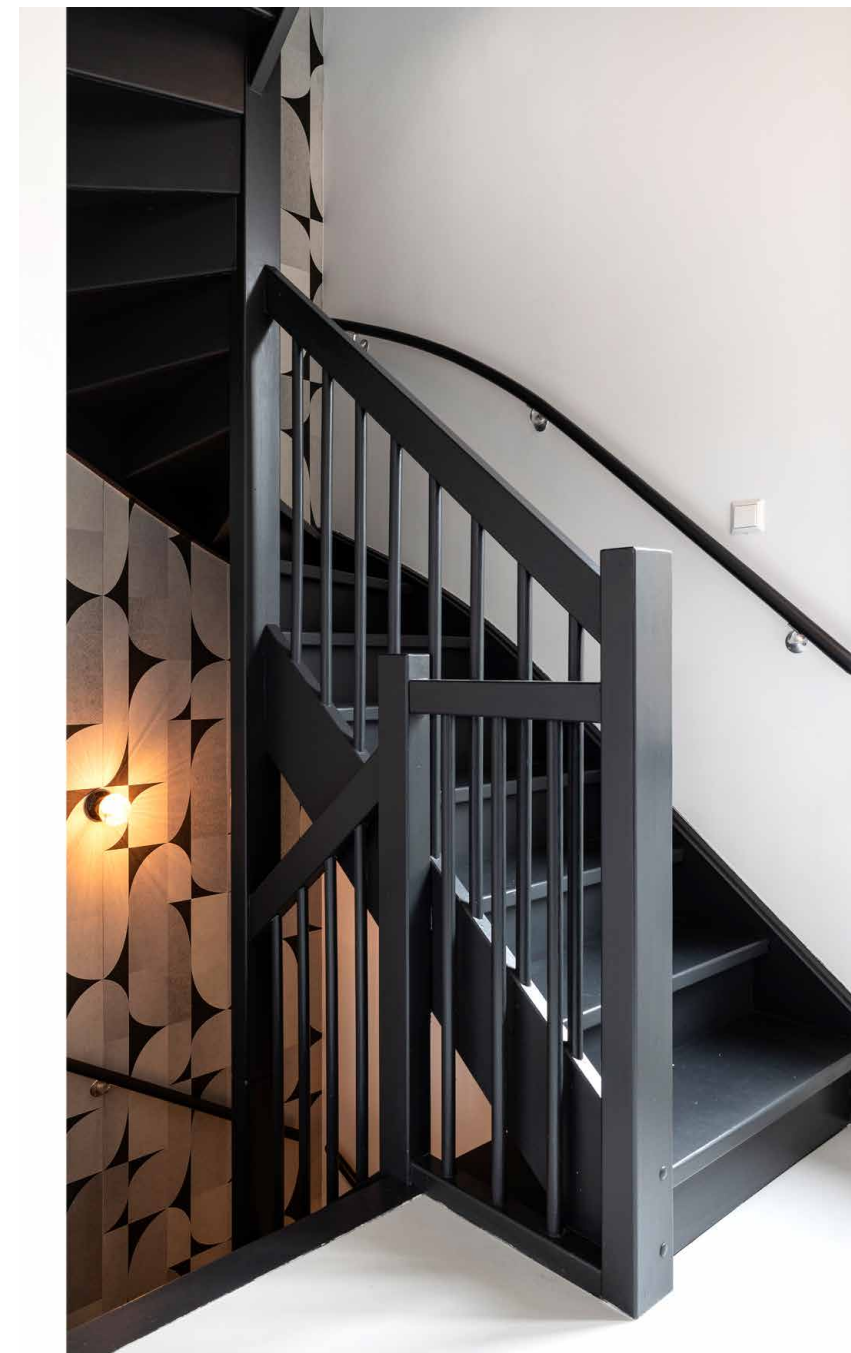
Interieurarchitect Nanne Schuiveling. **LINKS** Twee oude trappen uit de voormalige gevangenis vormen een V op een betonnen sokkel. Parabola Blues van Madeleine Berkhemer siert de openbare buurtuin van het complex. WDJarchitecten ontwierp de huizen, het ontwerp van de openbare buurtuin is van Quadrat.

De keuken is ontworpen door Nanne Schuiveling. Witte werkbladen van Cosentino. Kokendwaterkraan van Quooker. Retrotegels Classics uit de Kho Liang le Collection van Mosa. Wandlampen van Paulmann met kopspiegellampen, plafondlampen van Modular. Kandelaars van Skultuna. Eames Elephant Small van Vitra. Borden van Iittala. Theepot van Bredemeijer.

'Als je niet bang bent voor wat kleur,
dan voorkom je voorspelbaarheid'

BOVEN In een nis van de woonkamer op de eerste verdieping is ruimte voor een extra werkplek. Het bureau is een ontwerp van Nanne Schuiveling. Stoel S33 van Mart Stam voor Thonet. Wandlamp AJ van Louis Poulsen. Vergelijkbare verfkleur Heat van Little Greene. **RECHTS** Een wenteltrap en zwart-wit behang van LondonArt in het trappenhuis verbinden de vier verdiepingen. **LINKS** De keuken heeft een schiereiland dat aan de achterzijde als eetbar dient. De koelkast in de hoek van de keuken is subtiel achter hout weggewerkt.

Bad Finion van Villeroy & Boch maakt integraal deel uit van de slaapkamer met originele houten balken op de zolderverdieping. De uitsparing boven het bad en het roestoranje behang van Élitis contrasteren met het neutrale palet van het bed (Nachtleven Utrecht) en het bad. Kranen van Cea Design. Vloerkleed van Combo Design. Plaid van Designers Guild. Krukje van Pols Potten. Kunst van Ger Dekker.

In de badkamer op de zolderverdieping is gekozen voor een gebrand oranje wand in combinatie met witte tegels van Mosa en gespikkelde Granito Treviso-tegels van Terre d'Azur. Wastafel Zero van Catalano. Kruk van Pols Potten. **RECHTS** Inlooptdouche in de badkamer op de bovenste verdieping. Kranen en douche van Cea Design. Spiegel van Van Munster Badkamers. Gespikkelde Granito Treviso-tegels van Terre d'Azur. Bruine tegels van Mosa. Wastafel Zero van Catalano.

